

34. kapitola

Chesce docházejí síly. Nedostatek jídla, fyzické mučení a nemožnost úniku jí těžce nahlodaly morálku. Upadla do horečnaté dřimoty, z níž se budí vždy jen na okamžik.

Když se probere z jednoho z těchto spánků, vytuší něčí přítomnost. Nepodaří se jí dotyčného zahlédnout.

„Kdo je tam?“

Ať je to kdokoli, rozhodl se zůstat potichu. Nechá Chescu, aby se zeptala ještě několikrát, aby se snažila zvednout hlavu, až jí křupe v krku, aby si znovu pohmoždila zápěstí a kotníky a opět ucítla, jak ji bolí svaly.

„To jsem já, Julio. Ublížili ti moji strejdové? Je mi to líto, neumějí se ovládat.“

„Ty zkurvysyne.“

„Neurážej moji ubohou matku. Dokážeš si představit, co v tomhle domě vytrpěla? Nechci ani vědět, co si pomyslela, když sem přišla a zjistila, kde se to octla. Určitě to pro ni nebylo jednoduchý.“

„Proč tady žije to dítě? Kdo je to?“

„Nechci o Holce mluvit, teď mluvíme o mojí mámě. Máte hodně společnýho, víš? Ty jsi opustila svoji dceru a moje máma opustila mě. Ženský bez srdce, to jste vy dvě. Protože máma, co opustí svoje dítě, nemá srdce.“

Chesca zuřivě zatne zuby. Nejrady ze všeho by trhnutím rozerval pouta a pořádně by toho chlapa zkopala. Je vyčerpaná.

„Proč mě nezabiješ?“ zažadoní.

„Protože je ještě brzo. Nejdřív si s tebou musí užít můj táta.“

„Nemůže,“ pronese Chesca nenávislně. „Tvému tátovi se nepostaví. Už jsem s ním byla.“

Rána pěstí Chescu zaskočí a připomene jí, že má přeražený nos.

„To jsi nevěděl? Tvůj táta se mě pokusil znásilnit, když jsem byla ještě dítě. Takovej je tvůj táta: zneužívá malý holky.“

„Myslíš si, že to nevím? Proč bys řekla, že tu jsi? Když jsem se s tebou seznámil na tý čínský slavnosti, už jsem tě několik dní sledoval. Dokonce jsem jednou zašel k tobě domů. Chtěl jsem vědět, jestli jsi opravdu začala vyvádět kvůli tý noci před jedenadvaceti lety, jak říkal táta.“

„Jak ses dostal ke mně domů?“

„To je jednoduchý, nepodceňuj mě. Prostě jsem se tam dostal. Trochu jsem se porozhlídnul, máš moc hezkej byt. Pěkně zařízenej. Trochu jsem se tam pohrabal. Našel jsem tvoji falešnou občanku, důkaz, díky kterému jsme si ověřili, že právě ty ses zapsala na dobytčí trh v Zafě, abys zabila toho chudáka Garrida. A řekl jsem si: to je ale protivná holka, chce oddělat tři chlapy kvůli jedny noci, kdy si přihnuli.“

„Tobě připadá dobrý, že tvůj otec někoho znásilnil?“

„Mně připadá dobrý všechno, co dělá můj táta. To on mě vychoval, dal mi vzdělání, postaral se o mě, když mě moje matka opustila.“

„Takže takhle to je, už to chápu,“ odvěti Chesca. „Ovládá tě. Vymyl ti mozek a ty děláš všechno, co ti řekne.“

„Odvézt tě sem byl můj nápad. Ale on s tím souhlasil. Já se ho tím snažím ochránit, odvděčit se mu za to všechno, co mi dal. Protože tys ho plánovala zabít.“

„Seš zsranej ubožák, nemyslíš sám za sebe. Máš ze svého táty strach.“

„Tys svého tátu neobdivovala?“

„Nešla jsem mu ani na pohřeb.“

„Já bych taky nešel. Jestli můj táta umře, hned si vezmu život. Znamená to, že mě ovládá? Ne: znamená to, že tenhle člověk je jedinej, kterýho na světě mám.“